

LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJOS ŠIAULIŲ APYGARDOS SKYRIUS

SPRENDIMAS

2025 m. kovo 7 d. Nr. 21RE3-47 (AG3-26/25-2025)
Šiauliai

Lietuvos administracinių ginčų komisijos Šiaulių apygardos skyrius (toliau – Komisija), susidedantis iš Komisijos narių Vaidos Jokubauskaitės (pranešėja), Danutės Kulikauskienės (posėdžio pirmininkė), Ramintos Ramanauskienės ir Svetlanos Sinkevičienės, sekretoriaujant Ingridai Mačiulienei, dalyvaujant UAB „(duomenys neskelbtini)“ įgaliotiems atstovams advokatui T. J. ir D. M., viešosios įstaigos Inovacijų agentūros įgaliotiems atstovams M. Č. ir R. D.,

Komisijos posėdyje žodinio proceso tvarka nuotolinio ryšio priemonėmis išnagrinėjo administracinį ginčą pagal pareiškėjos UAB „(duomenys neskelbtini)“ skundą atsakovei viešajai įstaigai Inovacijų agentūrai dėl administracinio sprendimo panaikinimo.

Komisija

n u s t a t ė:

pareiškėja UAB „(duomenys neskelbtini)“ (toliau – ir pareiškėja), atstovaujama advokato T. J. (toliau – atstovas), 2025 m. vasario 11 d. pateikė Komisijai skundą „Dėl atsakovo viešosios įstaigos Inovacijų agentūros 2025 m. sausio 30 d. sprendimo panaikinimo“ (toliau – ir skundas), kuriuo prašo panaikinti viešosios įstaigos Inovacijų agentūros (toliau – atsakovė arba Agentūra) 2025 m. sausio 30 d. sprendimą Nr. (duomenys neskelbtini) „Dėl projekto įgyvendinimo plano Nr. (duomenys neskelbtini) pakartotinio vertinimo ir atmetimo“ (toliau – Sprendimas).

Skunde nurodyta, kad Agentūra 2023 m. lapkričio 20 d. paskelbė kvietimą teikti projektų įgyvendinimo planus 2022–2030 metų ekonomikos transformacijos ir konkurencingumo plėtros programos pažangos priemonės Nr. 05-001-01-05-07 „Sukurti nuoseklią inovacinės veiklos skatinimo sistemą“ veiklai „Skatinti netechnologinių inovacijų plėtrą (Vidurio ir Vakarų Lietuvos regionas)“ (toliau – Priemonė).

2024 m. balandžio 27 d. pareiškėja pateikė atsakovei projekto „Netechnologinių inovacijų diegimas įmonės veikloje“ įgyvendinimo planą Nr. (duomenys neskelbtini) (toliau – PĮP). Atsakovė 2024 m. rugsėjo 20 d. baigė PĮP tinkamumo finansuoti vertinimą ir PĮP buvo įvertintas kaip atitinkantis visus reikalavimus. Pareiškėja 2024 m. rugsėjo 17 d. buvo informuotas apie PĮP patvirtinimą.

2024 m. rugsėjo 27 d. Lietuvos Respublikos ekonomikos ir inovacijų ministro įsakymu Nr. 4-505 „Dėl finansavimo skyrimo projektams, pateiktiems pagal 2022–2030 metų plėtros programos valdytojos Lietuvos Respublikos ekonomikos ir inovacijų ministerijos Ekonomikos transformacijos ir konkurencingumo plėtros programos pažangos priemonės Nr. 05-001-01-05-07 „Sukurti nuoseklią inovacinės veiklos skatinimo sistemą“ veiklą „Skatinti netechnologinių inovacijų plėtrą (Vidurio ir vakarų Lietuvos regionas)“ pareiškėjos projektui buvo skirtas (duomenys neskelbtini) Eur finansavimas ir išsiųsti pranešimai apie skirtą finansavimą.

Agentūra, remdamasi kito pareiškėjos projekto „UAB „(duomenys neskelbtini)“ tvarių investicijų diegimas kuriant gamybos pajėgumus Jonavos r.“, Nr. (duomenys neskelbtini) vertinimo metu gauta informacija apie pradėtą ikiteisminį tyrimą, 2025 m. sausio 30 d. priėmė skundžiamą

Sprendimą, kuriame nurodė, jog atsižvelgiant į tai, kad pareiškėjos vadovo atžvilgiu pradėtas ikiteisminis tyrimas, vertinama, kad PĮP neatitinka Projektų administravimo ir finansavimo taisyklių, patvirtintų Lietuvos Respublikos finansų ministro 2022 m. birželio 22 d. įsakymu Nr. 1K-237 „Dėl 2021–2027 metų Europos Sąjungos fondų investicijų programos ir ekonomikos gaivinimo ir atsparumo didinimo plano „Naujos kartos Lietuva“ įgyvendinimo“ (toliau – Taisyklės) 47.1 papunkčio reikalavimų, Taisyklių 2 priedo 4.2.1 papunkčio bendrojo reikalavimo projektams, taip pat neatitinka Aprašo 2.3.11 papunkčio reikalavimų, todėl vadovaujantis Taisyklių 70 punktu, PĮP yra atmetamas ir siūlymas pasirašyti projekto sutartį yra laikomas negaliojančiu. Tokį sprendimą atsakovė grindė 2024 m. spalio 7 d. gauta informacija, jog nuo 2024 m. birželio 25 d. pareiškėjos direktorius yra pripažintas įtariamuoju, kaltinamuoju, o nuo 2024 m. rugpjūčio 2 d. įtariamąja, kaltinamąja pripažinta ir pati pareiškėja.

Apie Sprendimą atmesti PĮP pareiškėja informuota 2024 m. sausio 30 d. pranešimu Nr. INV-79572, o tos pačios dienos pranešimu Nr. INV-79852 pareiškėja informuota apie sprendimą nesudaryti projekto Nr. (duomenys neskelbtini) sutarties.

Pareiškėja nurodo, kad, kaip matyti iš pateiktų pranešimų ir Sprendimo, atsakovė, atsižvelgdama vien į tą faktą, kad pareiškėjos vadovo atžvilgiu pradėtas ikiteisminis tyrimas, nepagrįstai įvertino, jog pareiškėjos pateiktas PĮP neatitinka Taisyklių 2 priedo 4.2.1 papunkčio bendrojo reikalavimo projektams, taip pat neatitinka Aprašo 2.3.11 papunkčio ir Taisyklių 47.1 papunkčio reikalavimų.

Pareiškėjos atstovo teigimu, atsakovė, priimdama Sprendimą, pirmiausiai netinkamai aiškino ir taikė materialinės teisės normas, reglamentuojančias projektų bendrųjų atrankos kriterijų vertinimą, ir antra – Sprendimas neatitinka Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo (toliau – VAI) reikalavimų.

Pareiškėja su atsakovės vertinimu nesutinka, ir teigia, kad Agentūra netinkamai aiškino Taisyklių nuostatas, o būtent Taisyklių 2 priedo 4.2.1 papunkčio reikalavimus.

Vadovaujantis Aprašo 2.3.11 papunkčiu, pareiškėjai ir projektai turi atitikti bendruosius projektų atrankos kriterijus, kurių sąrašas ir vertinimo metodika nustatyti Taisyklių 2 priede, ir atitikti Aprašo 9 punkte nustatytus specialiuosius projektų atrankos kriterijus.

Taisyklių 47.1 papunktyje numatyta, kad kiekvienas projektas turi atitikti projektų bendruosius atrankos kriterijus, išdėstytus Taisyklių 2 priede, taip pat projektų specialiuosius ir (arba) prioritetinius atrankos kriterijus, jei tokie kriterijai buvo nustatyti patvirtintame projektų finansavimo sąlygų apraše.

Taisyklių 2 priedo 4 punkte, kaip vienas iš atrankos kriterijų, numatytas reikalavimas, jog pareiškėjai organizaciniu ir finansiniu požiūriu būtų pajėgūs tinkamai ir laiku įgyvendinti projektą bei užtikrinti projekto rezultatų tęstinumą. Toliau šiame punkte detalizuojamas šis atrankos kriterijus ir 4.2.1 papunktyje nustatoma, jog pareiškėjui neturi būti apribojimų gauti finansavimą, t. y. pareiškėjui ir partneriui (-iams), kurie yra juridiniai asmenys, nėra iškelta byla dėl bankroto arba jis (jie) nėra likviduojamas (-i), nėra priimtas kreditorių susirinkimo nutarimas bankroto procedūras vykdyti ne teismo tvarka (ši nuostata netaikoma biudžetinėms įstaigoms). Pareiškėjui ir partneriui (-iams), kurie yra juridiniai asmenys, t. y. vadovui, naudos gavėjui, kaip jis apibrėžtas Lietuvos Respublikos pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatymo 2 straipsnio 14 dalyje (toliau – naudos gavėjas), ar savininkui, ūkinės bendrijos tikrajam nariui (-iams) ar mažosios bendrijos atstovui (-ams), turinčiam (-iems) teisę juridinio asmens vardu sudaryti sandorį, ar finansinę apskaitą (toliau – apskaita) tvarkančiam asmeniui (asmenims), ar kitam (kitiems) asmeniui (asmenims), turinčiam (-tiems) teisę surašyti ir pasirašyti pareiškėjo apskaitos dokumentus, arba jungtinio projekto pareiškėjui, kuris yra fizinis asmuo, nėra pradėtas ikiteisminis tyrimas dėl ūkinės ir (arba) ekonominės veiklos.

Kaip matyti iš Sprendimo, atsakovė, atmesdama pareiškėjos PĮP, atsižvelgė tik į tai, kad pareiškėjo vadovui pradėtas ikiteisminis tyrimas (remiamasi Informatikos ir ryšių departamento Įtariamųjų, kaltinamųjų ir nuteistųjų registro duomenų išrašais, kad ikiteisminis tyrimas pradėtas dėl piktnaudžiavimo, turto prievartavimo, trukdymo teisėjo, prokuroro, ikiteisminio tyrimo pareigūno,

advokato ar teismo antstolio veiklai, neteisėtas informacijos apie asmens privatų gyvenimą atskleidimo ar panaudojimo). Anot pareiškėjos, su tokiu atsakovės vertinimu, kad dėl pradėto ikiteisminio tyrimo pareiškėja neatitinka atrankos kriterijų, sutikti nėra teisinio ir faktinio pagrindo.

Pareiškėjos atstovas pažymi, kad iš Taisyklių 2 priedo 4.2.1 papunkčio analizės matyti, kad draudimas taikomas ne bet kokio ikiteisminio tyrimo pradėjimo, tačiau tik labai konkretaus, Taisyklėse apibrėžto tyrimo atveju – kai projekto pareiškėjai pradėtas ikiteisminis tyrimas dėl ūkinės ir (arba) ekonominės veiklos.

Taigi, šioje normoje įtvirtinta sąlyga siejama su konkrečia aplinkybe – su pradėtu ir vykdomu ikiteisminiu tyrimu konkrečioje ir imperatyviai nurodytoje galimo nusikaltimo padarymo sferoje – jei asmuo įtariamasis nusikaltimu dėl ūkinės ir (arba) ekonominės veiklos.

Pareiškėjos atstovas nurodo, kad siekiant taikyti šį taisyklėse nustatytą apribojimą, reikia analizuoti Lietuvos Respublikos baudžiamojo kodekso (toliau – BK) nuostatas, kadangi būtent šis teisės aktas apibrėžia į kokią šiuo įstatymu saugomą sferą yra kėsinamasi viena ar kita veika, kuri pagal šį kodeksą vertinama kaip nusikaltimas.

BK specialiosios dalies struktūros, jos normų klasifikacijos ir išskyrimo į atskirus skyrius kriterijus yra ne tik rūšinis, bet taip pat ir aksiologinis (vertinamasis) kriterijus, atskleidžiantis nusikalstamų veikų rūšinio objekto, t. y. saugomų visuomeninių (socialinių) santykių svarbą, reikšmę, vertę.

BK visi nusikaltimai yra sugrupuoti pagal jų kėsinimosi objektą ir pagal tai yra patalpinti viename ar kitame kodekso skyriuje. Nusikaltimai ekonomikai ir verslo tvarkai (BK 199-212 str.) yra nurodyti XXXI kodekso skyriuje, o XXXII skyriuje numatyti nusikaltimai ir baudžiamieji nusizengimai finansų sistemai.

Pareiškėjos atstovas atkreipia dėmesį, kad iš Sprendime paminėto Informatikos ir ryšių departamento Įtariamųjų, kaltinamųjų ir nuteistųjų registro duomenų išrašo yra akivaizdu, jog pareiškėjos vadovui nėra pradėtas ikiteisminis tyrimas dėl ūkinės ir (arba) ekonominės veiklos.

Kaip matyti iš Sprendime nurodytos informacijos, pareiškėjos vadovo atžvilgiu pradėtas ikiteisminis tyrimas dėl piktnaudžiavimo (BK 228 straipsnis), turto prievartavimo (BK 181 straipsnis), trukdymo teisėjo, prokuroro, ikiteisminio tyrimo pareigūno, advokato ar teismo antstolio veiklai (BK 231 straipsnis), neteisėtas informacijos apie asmens privatų gyvenimą atskleidimo ar panaudojimo (BK 168 straipsnis).

Nei viena iš Sprendime nurodytų veikų nėra priskiriama nei ekonominiams, nei ūkiniams nusikaltimams ir šiomis veikomis nėra grasinama valstybės ekonomikai ir verslo tvarkai, finansų sistemai.

Pareiškėja yra privatus juridinis asmuo, kurios veikla yra vykdoma siekiant gauti ekonominės naudos, tačiau tai nesudaro pagrindo pradėtus ikiteisminius tyrimus pareiškėjos atžvilgiu laikyti pradėtais dėl ūkinės ir (arba) ekonominės veiklos, kaip tai yra suprantama pagal Taisyklių 2 priedo 4.2.1 papunktį. Vien tas faktas, kad ikiteisminis tyrimas pradėtas ir juridiniam asmeniui, nereiškia, kad tai yra tiesiogiai susiję su pareiškėjos vykdoma ūkine ir (arba) ekonomine veikla.

Pareiškėjos atstovas akcentuoja, kad nurodyta sąvoka „ikiteisminis tyrimas dėl ūkinės ir (arba) ekonominės veiklos“ negali būti aiškinama plečiamai, priskiriant bet kokias BK numatytas nusikalstamas veikas prie ūkinių ar ekonominių nusikaltimų, taip pažeidžiant pareiškėjos teises ir teisėtus interesus.

Būtent tokios praktikos, kad yra draudžiamas ribojamų nuostatų plečiamasis aiškinimas ir taikymas akcentuojama ir Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo praktikoje (toliau – LVAT) (LVAT 2016 m. rugsėjo 27 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A-1007-822/2016). Viešojo administravimo subjektų kompetencijos taip pat negalima aiškinti plečiamai (LVAT 2016 m. balandžio 5 d. sprendimas administracinėje byloje Nr. A-2479-261/2016).

Dar daugiau, iš atsakovės priimto Sprendimo ir Taisyklėse nustatyto reglamentavimo, nėra aišku, kokių įstatymu remiantis buvo atmetas Pareiškėjo PIP. Pareiškėja atkreipia dėmesį, kad pagal Konstitucinio Teismo formuojamą praktiką, nustatyti esminės ūkinės veiklos sąlygas, draudimus ir ribojimus, darančius esminį poveikį ūkinei veiklai, sankcijas už atitinkamus teisės pažeidimus, esminį

poveikį ūkinei veiklai galinčias daryti ekonominio poveikio priemones, kurios turi būti taikomos, kai nevykdomi ar netinkamai vykdomi nustatyti įpareigojimai, pagal Konstituciją galima tik įstatymu (Konstitucinio Teismo 2006 m. gegužės 31 d., 2008 m. kovo 15 d., 2023 m. sausio 24 d. nutarimai), todėl abejotina, ar Taisyklės ir jose nustatytas ribojimas nesant įstatyme nustatyto pagrindo atitinka Konstitucijoje įtvirtintą teisinės valstybės principą, Konstitucijos 31 straipsnyje įtvirtintą nekaltumo prezumpciją bei 46 straipsnyje įtvirtintą ūkinės veiklos laisvę.

Galiausiai, sistemiškai vertinant Taisyklių 2 priedo 4 punkte įtvirtintus atrankos kriterijus, pareiškėjos atstovas teigia, kad, akivaizdu, kad yra daroma atskirtis tarp konkrečių nusikalstamų veikų, dėl ko yra atliekamas ikiteisminis tyrimas ir PĮP turėtų būti atmestas ir tarp tų nusikalstamų veikų, už kurias pareiškėjai negali būti teisti (4.2.2 ir 4.2.3 papunkčiai) – numatant detalų sąrašą nusikalstamų veikų, įskaitant ir nesusijusias su ūkine ir (ar) ekonomine veikla.

Vadinasi, ne dėl visų nusikalstamų veikų pradėtas ikiteisminis tyrimas gali lemti PĮP atmetimą. Aiškinant priešingai, Taisyklių 2 priedo 4.2.1 papunktyje turėtų būti nurodoma, kad neturi būti atliekamas ikiteisminis tyrimas dėl 4.2.2 ir 4.2.3 papunkčiuose nurodytų nusikalstamų veikų. Tačiau, kaip matyti iš Taisyklių nuostatų, toks reguliavimas nenustatytas, o Agentūra, aiškindama plečiamai, viršija įgaliojimus.

Atsižvelgiant į tai, atsakovė, visiškai nepagrįstai sprendė, kad dėl pareiškėjos vadovo atžvilgiu atliekamo baudžiamojo persekiojimo, ji neturi teisės gauti finansavimo. Skunde nurodyta, kad pareiškėja atitinka visus Taisyklių 2 priede nustatytus atrankos kriterijus, organizaciniu ir finansiniu požiūriu yra pajėgi tinkamai ir laiku įgyvendinti projektą bei užtikrinti projekto rezultatų tęstinumą, todėl pagrindo atmesti pareiškėjos PĮP Agentūra neturėjo.

Atsakovė grįsdama PĮP atmetimą savo Sprendime apsiribojo teiginiu, nurodydama, kad „atsižvelgiant į tai, kad pareiškėjo vadovui pradėtas ikiteisminis tyrimas, vertinama, kad PĮP neatitinka PAFT 47.1 papunkčio reikalavimų, PAFT 2 priedo 4.2.1 papunkčio bendrojo reikalavimo projektams, taip pat neatitinka PFSA 2.3.11 papunkčio reikalavimų, todėl vadovaujantis PAFT 70 punktu, PĮP yra atmetamas ir siūlymas pasirašyti projekto sutartį yra laikomas negaliojančiu“. Šiame kontekste pareiškėjos atstovas pažymi, kad Sprendimas atmesti PĮP neatitinka VAĮ reikalavimų.

Vadovaujantis VAĮ 3 straipsniu, viešojo administravimo subjektai savo veikloje privalo vadovautis viešojo administravimo principais. Vienas iš šių principų yra išsamumo (3 straipsnio 5 dalyje), reiškiantis, kad viešojo administravimo subjektas į prašymą ar skundą turi atsakyti aiškiai ir argumentuotai, nurodydamas visas prašymo ar skundo nagrinėjimui įtakos turėjusias aplinkybes ir konkrečias teisės aktų nuostatas, kuriomis rėmėsi vertindamas prašymo ar skundo turinį. VAĮ 3 straipsnio 10 dalyje įtvirtintas proporcingumo principas, reiškiantis, kad administracinio sprendimo mastas ir jo įgyvendinimo priemonės turi atitikti būtinus ir pagrįstus administravimo tikslus.

VAĮ 10 straipsnio 5 dalis nustato, kad administraciniame sprendime be kitų reikalavimų turi būti nurodytas administracinio sprendimo teisinis ir faktinis pagrindas ar kitos administraciniam sprendimui įtakos turėjusios aplinkybės, administracinio sprendimo motyvai. Toks teisinis reguliavimas reiškia, kad individualus administracinis aktas turi būti pagrįstas objektyviais duomenimis (faktais) ir teisės aktų normomis, o taikomos poveikio priemonės turi būti motyvuotos.

Pagal LVAT suformuluotą praktiką, priimant administracinius sprendimus, turi būti vadovaujama, be kita ko, teisėtumo principu, pagal kurį reikalaujama, kad viešojo administravimo subjektų veikla nebūtų pažeidžiami teisės aktų reikalavimai, kad jų priimami sprendimai būtų pagrįsti, o priimamų sprendimų turinys atitiktų teisės normų reikalavimus (*LVAT 2022 m. liepos 5 d. sprendimas administracinėje byloje Nr. eA-3023-821/2022*).

Teismas yra akcentavęs, kad VAĮ 3 straipsnio 5 dalyje įtvirtintas išsamumo principas reiškia, jog viešojo administravimo subjektas į prašymą ar skundą turi atsakyti aiškiai ir argumentuotai, nurodydamas visas prašymo ar skundo nagrinėjimui įtakos turėjusias aplinkybes bei konkrečias teisės aktų nuostatas, kuriomis rėmėsi, vertindamas prašymo ar skundo turinį (*LVAT 2024 m. gruodžio 4 d. nutartis Administracinėje byloje Nr. eA-1310-821/2024*).

Teismas yra pabrėžęs, VAĮ 3 straipsnio 1 dalies 10 punkte įtvirtintas proporcingumo principas imperatyviai reikalauja, jog viešojo administravimo subjektai vadovautųsi proporcingumo principu,

pagal kuri administracinio sprendimo mastas ir jo įgyvendinimo priemonės atitiktų būtinus ir pagrįstus administravimo tikslus. Proporcingumo principas, kaip ne kartą yra pažymėjęs Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas, reiškia, kad įstatyme numatytos priemonės turi atitikti teisėtus ir visuomenei svarbius tikslus, kad šios priemonės turi būti būtinos minėtiems tikslams pasiekti ir neturi varžyti asmens teisių ir laisvių akivaizdžiai labiau negu reikia šiems tikslams pasiekti (*Konstitucinio Teismo 2012 m. birželio 29 d. nutarimas*).

Šiame kontekste pareiškėja atkreipia dėmesį, kad Agentūra savo Sprendime apskritai nepateikė jokie vertinimo dėl pareiškėjos atitikties Taisyklių 2 priedo 4.2.1 papunkčio reikalavimams, t. y. nemotyavo ir nepagrindė, kaip ir kodėl pareiškėjos vadovui inkriminuojamos nusikalstamos veikos susijusios su ūkine ir ekonomine veikla (kaip pvz., neteisėtas informacijos apie asmens privatą gyvenimą atskleidimas ar panaudojimas).

Sprendime nurodytos nusikalstamos veikos nepriskiriamos nei ekonominiams, nei ūkiniams nusikaltimams ir šiomis veikomis nėra grasinama valstybės ekonomikai, ūkiui ir (ar) mokesčių sistemai. Tačiau atsakovė jokių argumentų, motyvų, nenurodė, kokiais kriterijais, teisės aktų normomis, teismų išaiškinimais rėmėsi pareiškėjos vadovo atžvilgiu atliekamą ikiteisminį tyrimą priskirdama prie atliekamų dėl ūkinės ir (arba) ekonominės veiklos. Toks niekuo nepagrįstas Taisyklių 2 priedo 4.2.1 papunkčio interpretavimas neatitinka nei išsamumo, nei teisėtumo principų.

Skunde teigiama, kad atsakovė, priimdama skundžiamą Sprendimą pažeidė ir proporcingumo principą, visiškai nevertindama tos aplinkybės, kad pareiškėjos vadovas nėra nuteistas dėl jokių nusikalstamų veikų, nurodytų Taisyklių 2 priede, kad jo atžvilgiu yra tik atliekamas ikiteisminis tyrimas ir kad pagal nusikalstamų veikų pobūdį, dėl kurių yra atliekamas ikiteisminis tyrimas, PIP atmetimas yra absoliučiai neproporcinga priemonė, užkertanti kelią pareiškėjai įgyvendinti PIP, kuriam pareiškėja ne tik ilgai rengėsi, tačiau ir investavo ženklias lėšas.

Konstitucinis Teismas yra konstatavęs, kad laikantis konstitucinio proporcingumo principo, asmens teisių ir laisvių įstatymu negalima riboti labiau, negu reikia teisėtiems ir visuomenei svarbiems tikslams pasiekti (2011 m. liepos 7 d., 2016 m. vasario 17 d., 2019 m. sausio 11 d. nutarimai). Šiame kontekste paminėtina, kad Konstitucinis Teismas taip pat yra konstatavęs, jog ribojantis asmens teises ir laisves įstatymo nustatytas teisinis reguliavimas turi būti toks, kad sudarytų prielaidas kiek įmanoma įvertinti individualią kiekvieno asmens padėtį ir, atsižvelgiant į visas svarbias aplinkybes, atitinkamai individualizuoti konkrečias tam asmeniui taikytinas ribojančias jo teises priemones (2011 m. liepos 7 d., 2014 m. balandžio 14 d. nutarimai).

Pareiškėjos atstovas pažymi, kad Taisyklių 2 priedo 4.2.1 papunktyje nurodytas reikalavimas nėra savitiksliis – šio atrankos kriterijaus tikslas – įsitikinti, kad pareiškėja organizaciniu ir finansiniu požiūriu yra pajėgi tinkamai ir laiku įgyvendinti projektą bei užtikrinti projekto rezultatų tęstinumą. Akivaizdu, kad atsakovė nesiėmė jokių veiksmų, siekdama įvertinti pareiškėjos organizacinį ir finansinį pajėgumą įgyvendinti PIP, kaip ir nevertino tos aplinkybės, ar PIP atmetimas šioje stadijoje būtų proporcinga priemonė, nepažeidžianti pareiškėjos teisėtų lūkesčių ir interesų.

Atsižvelgiant į nurodytas aplinkybes, pareiškėjos atstovas daro išvadą, kad Agentūra formaliai įvertino Informatikos ir ryšių departamento prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos pateiktą informaciją, netinkamai aiškino ir taikė Taisyklių 2 priedo 4 punkte įtvirtintus projektų bendruosius atrankos kriterijus, nesilaikė VAĮ įtvirtintų reikalavimų administraciniam sprendimui, todėl priėmė nemotyvuotą, nepagrįstą ir neteisėtą Sprendimą, kuris turėtų būti panaikintas.

Komisijos posėdžio metu pareiškėjos atstovai palaikė skundo argumentus, prašė jį tenkinti.

Atsakovė nesutinka su pareiškėjos skundu ir prašo jį atmesti kaip nepagrįstą.

Atsiliepime nurodyta chronologinė veiksmų seka nuo 2024 m. balandžio 27 d., kuomet pareiškėja pateikė Agentūrai projekto įgyvendinimo planą Nr. (duomenys neskelbtini) dėl projekto „Netechnologinių inovacijų diegimas įmonės veikloje“ finansavimo, kuris buvo patvirtintas 2024 m. rugsėjo 17 d. Agentūra per INVESTIS Duomenų mainų sistemą (toliau – DMS) ir 2024 m. rugsėjo 27 d. projektui skirtas (duomenys neskelbtini) Eur finansavimas, 2024 m. spalio 6 d. pareiškėjai buvo pateiktas siūlymas pasirašyti sutartį Nr. (duomenys neskelbtini).

2024 m. spalio 7 d. Agentūra atliko pareiškėjos patikrą ir remiantis Informatikos ir ryšių departamento prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos (toliau – IRD) pateiktais duomenimis nustatė, kad pareiškėjos direktorius (duomenys neskelbtini) yra pripažintas įtariamuoju, kaltinamuoju, o nuo 2024 m. rugpjūčio 2 d. įtariamąją, kaltinamąją pripažinta ir pati pareiškėja.

2024 m. lapkričio 4 d. Agentūra kreipėsi į Vilniaus apskrities vyriausiąjį policijos komisariatą (toliau – Vilniaus AVPK) dėl ikiteisminio tyrimo medžiagos ir gavo atsakymą, kad ikiteisminio tyrimo medžiaga nuo 2024 m. rugpjūčio 27 d. yra nagrinėjama Vilniaus apygardos teisme.

Atsakovė nurodo, kad 2024 m. gruodžio 3 d. pareiškėjai per DMS projekte „UAB „(duomenys neskelbtini)“ tvarių investicijų diegimas kuriant gamybos pajėgumus Jonavos r.“ Nr. (duomenys neskelbtini), kuris buvo vertintas Agentūros lygiagrečiai, dėl nustatytų tokių pačių aplinkybių išsiuntė paklausimą „Dėl projekto įgyvendinimo plano Nr. (duomenys neskelbtini) trūkumų ištaisymo“ su prašymu pateikti dokumentus, įrodančius pareiškėjos atitiktį Taisyklių 2 priedo 4.2.1 papunktyje nustatytam kriterijui. Gauti atsakymai iš pareiškėjos, jog byla nagrinėjama uždaruose teismo posėdžiuose ir bylos medžiaga yra pripažinta nevieša. Atsiliepime nurodyta, kad Vilniaus apygardos teismo teisėja taip pat atsisakė leisti atsakovei susipažinti su bylos medžiaga. Skundžiamu Sprendimu atsakovė informavo pareiškėją apie PĮP atmetimą.

Atsiliepime atsakovė, pagrįsdama priimto Sprendimo teisėtumą, pirmiausiai pažymi, kad jai, kaip administruojančiai institucijai, nustatyta savarankiškoji funkcija yra organizuoti ir atlikti projektų atranką, priimti sprendimus dėl projektų įgyvendinimo planų atmetimo, sudaryti projektų sutartis su pareiškėjais, kuriems skirtas finansavimas, konsultuoti pareiškėjus projektų įgyvendinimo planų rengimo ir teikimo administruojančiajai institucijai klausimais. Akcentuoja, kad PĮP vertinimą vykdo Taisyklių, projektų finansavimo sąlygų aprašų ir vidaus teisės aktų, detalizuojančių PĮP vertinimo procesą, nustatyta tvarka. Pareiškėjai ir projektai turi atitikti bendruosius ir specialiuosius projektų atrankos kriterijus visą projekto įgyvendinimo laikotarpį. Vienas iš bendrųjų atrankos kriterijų yra tai, kad pareiškėjui ir partneriui (-iams), kurie yra juridiniai asmenys, t. y. vadovai, naudos gavėjai, nėra pradėtas ikiteisminis tyrimas dėl ūkinės ir (arba) ekonominės veiklos.

Atsakovė atsiliepime akcentuoja, kad jei baigus PĮP vertinimą ir administruojančiai institucijai priėmus sprendimą dėl projekto finansavimo iki projekto sutarties sudarymo dienos gaunama informacijos, kuri gali turėti įtakos PĮP vertinimo rezultatams, atliekamas pakartotinis PĮP vertinimas. Jeigu projektas neatitinka bent vieno pažangos priemonės apraše nustatyto reikalavimo, projektų bendrojo ir (arba) specialiojo atrankos kriterijų, priimamas sprendimas atmesti PĮP. Atsakovė nurodo, kad pareiškėjų ir partnerių deklaracijose pateiktų teiginių tikrumas tikrinamas atrankos būdu.

Pasisakydama dėl teisinių argumentų, Agentūra nurodo, kad pareiškėjų pateiktų PĮP vertinimas atliekamas Taisyklėse nustatyta tvarka. Atliekant Taisyklių 2 priedo 4.2.1 papunktyje numatytų projektų atitikties bendriesiems kriterijams vertinimą siekiama įsitikinti, ar pareiškėjams nėra apribojimų gauti finansavimą. Vertinant atitiktį šiam kriterijui vadovaujamosi pareiškėjų kartu su PĮP pateiktomis deklaracijomis. Nurodo, kad tikrinamas tik į atranką patekusių projektų pareiškėjų ir partnerių deklaracijose pateiktų duomenų tikrumas. Atsiliepime akcentuojama, kad pareiškėjos projektas PĮP vertinimo metu į atranką nepateko, todėl Agentūra pareiškėjos atitiktį Taisyklių 2 priedo 4.2 papunktyje nurodytiems bendriesiems atrankos kriterijams įvertino remiantis ta informacija, kuri buvo pateikta kartu su pareiškėjo PĮP, t. y. buvo įvertinti pačios pareiškėjos PĮP VI skyriuje „Pareiškėjo deklaracija“ nurodyti duomenys, kur pati pareiškėja patvirtina, jog ji atitinka deklaracijoje nurodytus reikalavimus, tarp kurių ir reikalavimus nurodytus Taisyklių 2 priedo 4.2 papunktyje. Agentūra, siekdama tinkamai valdyti rizikas, gavusi informaciją apie pareiškėjos ikiteisminį tyrimą, atliko vertinimą pagal Taisyklių 2 priedo 4.2 papunktyje nustatytus bendruosius atrankos kriterijus.

Atsakovės teigimu, remiantis pareiškėjos pateiktu PĮP ir jame pateikta deklaracija, pareiškėja aiškiai ir nedviprasmiškai patvirtino, jog „<...> Mano atstovaujama pareiškėjui, kuris yra juridinis asmuo, t. y. vadovui, naudos gavėjui ar savininkui, <...> turinčiam (-iems) teisę juridinio asmens vardu sudaryti sandorį, ar apskaitą tvarkančiam asmeniui (asmenims), ar kitam (kitiems) asmeniui

(asmenims), turinčiam (-tiems) teisę surašyti ir pasirašyti pareiškėjo apskaitos dokumentus, nėra pradėtas ikiteisminis tyrimas dėl ūkinės ir (arba) ekonominės veiklos.“

2024 m. spalio 7 d. atsakovė atliko pareiškėjos patikrą ir remiantis IRD pateiktais duomenimis nustatė, kad ikiteisminis tyrimas fiziniam asmeniui dėl piktnaudžiavimo, turto prievartavimo, trukdymo teisėjo, prokuroro, ikiteisminio tyrimo pareigūno, advokato ar teismo antstolio veiklai, neteisėtas informacijos apie asmens privatų gyvenimą atskleidimo ar panaudojimo pradėtas – 2019 m. rugsėjo 19 d. (pripažintas įtariamuoju, kaltinamuoju 2024 m. birželio 25 d.), ikiteisminis tyrimas juridiniam asmeniui dėl tų pačių veiklų pradėtas – 2019 m. rugsėjo 19 d. (pripažinimas įtariamuoju, kaltinamuoju 2024 m. rugpjūčio 2 d.). Atsižvelgiant į turimą informaciją, buvo įvertinta, kad pateiktas PĮP neatitinka Taisyklių 2 priedo 4.2.1 papunkčio bendrojo reikalavimo projektams, atitinkamai neatitinka Aprašo papunkčių bei Taisyklių 47.1 papunkčio reikalavimų.

Atsakovė atkreipia dėmesį, kad teikiant PĮP, PĮP VI skyriaus „Pareiškėjo deklaracija“ 1, 2, 10 ir 29 punktuose pareiškėja deklaravo, kad: 1) PĮP ir prie jo pridedamuose dokumentuose pateikta informacija, mano žiniomis ir įsitikinimu, yra teisinga; 2) yra susipažinęs (-usi) su projekto finansavimo sąlygomis, tvarka ir reikalavimais, nustatytais kvietime teikti PĮP, 3) atstovaujamam pareiškėjui, kuris yra juridinis asmuo, t. y. vadovui, naudos gavėjui <...> nėra pradėtas ikiteisminis tyrimas dėl ūkinės ir (arba) ekonominės veiklos; 4) atstovaujamas pareiškėjas išipareigoja, pasikeitus deklaruojamoms aplinkybėms, nedelsdamas (-a) apie tai informuoti administruojančiąją instituciją.

Nurodo, kad Agentūra neturi jai suteiktos kompetencijos vertinti Taisyklės plečiamai ar taikyti jas skirtingai, pažeisdama Taisyklių 5.1 papunktyje įtvirtintą lygiateisiškumo principą kitų pareiškėjų atžvilgiu.

Atsiliepime taip pat nurodyta, kad Taisyklių 2 priedo 4.2 papunktyje yra įtvirtintas reikalavimas vertinti ar pareiškėjui ir partneriui (-iams) nėra apribojimų gauti finansavimą. Konkrečiai šių Taisyklių 2 priedo 4.2.1 papunktis numato: „pareiškėjui ir partneriui (-iams), kurie yra juridiniai asmenys, nėra iškelta byla dėl bankroto arba jis (jie) nėra likviduojamas (-i), nėra priimtas kreditorių susirinkimo nutarimas bankroto procedūras vykdyti ne teismo tvarka (ši nuostata netaikoma biudžetinėms įstaigoms). Pareiškėjui ir partneriui (-iams), kurie yra juridiniai asmenys, t. y. vadovui, naudos gavėjui, kaip jis apibrėžtas Lietuvos Respublikos pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatymo 2 straipsnio 14 dalyje (toliau – naudos gavėjas), ar savininkui, ūkinės bendrijos tikrajam nariui (-iams) ar mažosios bendrijos atstovui (-ams), turinčiam (-iems) teisę juridinio asmens vardu sudaryti sandorį, ar finansinę apskaitą (toliau – apskaita) tvarkančiam asmeniui (asmenims), ar kitam (kitiems) asmeniui (asmenims), turinčiam (-tiems) teisę surašyti ir pasirašyti pareiškėjo apskaitos dokumentus, arba jungtinio projekto pareiškėjui, kuris yra fizinis asmuo, nėra pradėtas ikiteisminis tyrimas dėl ūkinės ir (arba) ekonominės veiklos. Jungtinio projekto pareiškėjui, kuris yra fizinis asmuo, nėra iškelta byla dėl bankroto“.

Atsakovė pažymi, kad, jei pareiškėjai yra pradėtas ikiteisminis tyrimas dėl Taisyklių 2 priedo 4.2.1 papunktyje nurodytų nusikalstamų veikų, ji neatitinka šio kriterijaus ir laikoma netinkama gauti finansavimą. Pažymi, kad jei po PĮP įvertinimo ikiteisminis tyrimas buvo nutrauktas arba pareiškėja buvo išteisinta, tai nepakeičia fakto, kad šių dokumentų pateikimo dieną jiems buvo taikomas apribojimas gauti finansavimą. Kartu akcentuoja, kad pagal Taisyklių 48 punktą pareiškėjai turi atitikti bendruosius atrankos kriterijus visą projektų įgyvendinimo laikotarpį.

Agentūra, vykdydama savo funkcijas ir siekdama užtikrinti objektyvų bei pagrįstą sprendimų priėmimą, vertino Taisyklių 2 priedo 4.2 papunktyje nustatytus bendruosius atrankos kriterijus. Vertinimas buvo atliktas remiantis IRD pateiktais duomenimis, kuriuose nurodyta, kad tiek pareiškėjai, tiek jos vadovui yra pradėtas ikiteisminis tyrimas dėl tų pačių veiklų. Šios veiklos apima piktnaudžiavimą, turto prievartavimą, trukdymą teisėjo, prokuroro, ikiteisminio tyrimo pareigūno, advokato ar teismo antstolio veiklai, taip pat neteisėtą informacijos apie asmens privatų gyvenimą atskleidimą ar panaudojimą.

Agentūros nuomone, pareiškėja kaip įmonė nuolat vykdo ūkinę ir (arba) ekonominę veiklą, todėl įvertino, ar šios aplinkybės gali turėti įtakos jo atitikčiai bendriesiems atrankos kriterijams. Vertinimo metu buvo atsižvelgta į tai, ar minėtos aplinkybės gali kelti riziką teisės aktų laikymuisi

bei skaidriam veiklos vykdymui. Agentūra pažymi, kad laikydamosi gero administravimo principo ir siekdama priimti pagrįstą bei teisėtą sprendimą, išsamiai įvertino gautą informaciją bei jos reikšmę sprendimų priėmimo procese.

IRD pažymoje nurodyta, jog ikiteisminis tyrimas fiziniam asmeniui vykdomas dėl piktnaudžiavimo (BK 228 straipsnio), turto prievartavimo (BK 181 straipsnio), trukdymo teisėjo, prokuroro, ikiteisminio tyrimo pareigūno, advokato ar teismo antstolio veiklai (BK 231 straipsnio), neteisėtas informacijos apie asmens privatų gyvenimą atskleidimo ar panaudojimo (BK 168 straipsnio), todėl atsakovė vertino, kad asmuo, eidamas tarnybines ar su ūkinės veiklos administravimu susijusias pareigas, gali neteisėtai veikti siekdamas asmeninės ar kitų asmenų naudos ir tai gali būti susiję su ūkine veikla.

Pareiškėja šiuo atveju yra juridinis asmuo, kuris vykdo ūkinę ir ekonominę veiklą, todėl Atsakovės vertinimu, šis ikiteisminis procesas yra tiesiogiai susijęs su pareiškėjos vykdoma ūkine ir ekonomine veikla. Ikiteisminis tyrimas yra ne tik fiziniam asmeniui (pareiškėjos vadovui), bet ir juridiniam asmeniui, todėl ikiteisminis tyrimas yra susijęs su šio juridinio asmens vykdoma veikla. Taigi, IRD pažymoje išvardinti nusikaltimai nebūtinai yra ūkinio ar ekonominio pobūdžio, bet yra ūkinės ar ekonominės veiklos dalis, nes tam tikromis aplinkybėmis jie gali būti susiję su verslu ar jo vykdymu, ypač jei padaromi pasinaudojant įmonės veikla ar siekiant neteisėtos ekonominės naudos.

Atsakovė laikosi pozicijos, kad pareiškėja, net ir skundo argumentais, neišsklaido abejonių dėl jos ikiteisminio tyrimo turinio, susijusio su ūkine-ekonominė veikla. Nors pareiškėja išreiškia savo poziciją, tačiau pateikti argumentai ir pateikiami duomenys neleidžia pagrįsti jokių motyvų, kad ikiteisminio tyrimo medžiaga nebūtų susijusi su ūkine ir ekonomine veikla. Agentūros teigimu, nepateikus pakankamai įrodymų ar faktų, kurie galėtų atskleisti ikiteisminio tyrimo turinį, kyla pagrįsta nuomonė, kad buvo priimtas teisingas Sprendimas.

Atsiliepime taip pat atkreipiamas dėmesys, kad pagal Įtariamųjų, kaltinamųjų ir nuteistųjų registro objektų registravimo ir duomenų teikimo taisyklių 8.1 punktą, informacija apie fizinį asmenį, įtariamą padariusį nusikalstamą veiką, įregistruojama tik tada, kai asmuo gauna pranešimą apie įtarimą. Tai reiškia, kad tik tada, kai pranešimas apie įtarimą asmeniui yra įteikiamas, prasideda laikotarpis, per kurį duomenys turi būti įtraukti į registrą, tai yra per 3 darbo dienas nuo pranešimo apie įtarimą įteikimo dienos.

Agentūros nuomone, Sprendimas atitinka tiek VAI 10 straipsnio 5 dalyje numatytus reikalavimus, tiek šio įstatymo 3 straipsnio 1 dalies 5 punkte įtvirtintą išsamumo principą, t. y. yra pagrįstas objektyviais duomenimis (faktais) ir teisės aktų normomis, motyvų išdėstymas yra adekvatus, aiškus ir pakankamas, Sprendime nurodyti pagrindiniai faktai, argumentai ir įrodymai, pateikiamas teisinis pagrindas, kuriuo buvo remtasi priimant Sprendimą. Agentūros vertinimu, buvo laikomasi gero administravimo principo, nes, siekdama priimti teisėtą, pagrįstą ir objektyvų sprendimą, ji ėmėsi veiksmų – kreipėsi į pareiškėją, taip pat į Vilniaus apskrities vyriausiąją policijos komisariatą bei Vilniaus apygardos teismą dėl informacijos suteikimo. Nors pareiškėjai tenka pareiga įrodyti, kad ji atitinka keliamus reikalavimus, Agentūros vertinimu, būtent ji, veikdama rūpestingai ir atsakingai, pati inicijavo duomenų gavimą iš atitinkamų institucijų. Teigia, kad priimtas Sprendimas visiškai atitinka LVAT praktiką, jog valdžios institucijų priimami sprendimai turi būti aiškūs, tikslūs, nedviprasmiški, leidžiantys suinteresuotam subjektui suvokti, kokios priežastys lėmė vienokį ar kitokį valdžios institucijų sprendimą (LVAT 2008 m. liepos 25 d. sprendimas administracinėje byloje Nr. A556-1395/2008; 2010 m. spalio 14 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A502-1037/2010, 2008 m. birželio 12 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A756-700/2008, 2009 m. balandžio 2 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A756-422/2009; 2013 m. birželio 13 d. sprendimas administracinėje byloje Nr. A502-940/2013).

Komisijos posėdžio metu atsakovės atstovai palaikė atsiliepime išdėstyta Agentūros poziciją ir prašė pareiškėjos skundą atmesti.

Skundas tenkintinas.

Ginčas šioje administracinėje byloje kilo dėl viešosios įstaigos Inovacijų agentūros (minėta, atsakovė arba Agentūra) 2025 m. sausio 30 d. sprendimo „Dėl projekto įgyvendinimo plano Nr. (duomenys neskelbtini) pakartotinio vertinimo ir atmetimo“ (minėta, Sprendimas), teisėtumo.

Pagal byloje esančius rašytinius įrodymus nustatyta, kad 2024 m. balandžio 27 d. Agentūroje buvo gautas pareiškėjos projekto įgyvendinimo planas dėl projekto „Netechnologinių inovacijų diegimas įmonės veikloje“ finansavimo (minėta, PĮP). PĮP suteiktas unikalus numeris Nr. (duomenys neskelbtini). 2024 m. rugsėjo 17 d. Agentūra per DMS išsiuntė pranešimą pareiškėjai „Pranešimas apie projekto įgyvendinimo plano Nr. (duomenys neskelbtini) patvirtinimą“ informuodama apie patvirtintą projekto įgyvendinimo planą Nr. (duomenys neskelbtini). 2024 m. rugsėjo 27 d. Lietuvos Respublikos ekonomikos ir inovacijų ministro įsakymu Nr. 4-505 „Dėl finansavimo skyrimo projektams, pateiktiems pagal 2022–2030 metų plėtros programos valdytojos Lietuvos Respublikos ekonomikos ir inovacijų ministerijos ekonomikos transformacijos ir konkurencingumo plėtros programos pažangos priemonės Nr. 05-001-01-05-07 „Sukurti nuoseklią inovacinės veiklos skatinimo sistemą“ veiklą „Skatinti netechnologinių inovacijų plėtrą (Vidurio ir vakarų Lietuvos regionas)“ (toliau – Ministro įsakymas) projektui skirtas (duomenys neskelbtini) Eur finansavimas. 2024 m. spalio 6 d. Agentūra pateikė pareiškėjai siūlymą pasirašyti sutartį Nr. (duomenys neskelbtini).

2024 m. spalio 7 d. Agentūra atliko pareiškėjos patikrą ir remiantis IRD pateiktais duomenimis nustatė, kad pareiškėjos direktorius (duomenys neskelbtini) yra pripažintas įtariamuoju, kaltinamuoju, o nuo 2024 m. rugpjūčio 2 d. įtariamąja, kaltinamąja pripažinta ir pati pareiškėja, todėl 2024 m. lapkričio 4 d. kreipėsi į Vilniaus AVPK dėl ikiteisminio tyrimo medžiagos. 2024 m. lapkričio 15 d. gavo atsakymą, jog ikiteisminio tyrimo medžiaga Nr. 01-1-40325-19 nuo 2024 m. rugpjūčio 27 d. yra nagrinėjama Vilniaus apygardos teisme. 2024 m. gruodžio 3 d. pareiškėjai per DMS projekte „UAB „(duomenys neskelbtini)“ tvarių investicijų diegimas kuriant gamybos pajėgumus Jonavos r.“, Nr. (duomenys neskelbtini), kuris buvo Agentūros vertintas lygiagrečiai, dėl nustatytų tokių pačių aplinkybių išsiuntė paklausimą „Dėl projekto įgyvendinimo plano Nr. (duomenys neskelbtini) trūkumų ištaisymo“ su prašymu pateikti dokumentus, įrodančius pareiškėjos atitiktį Taisyklių 2 priedo 4.2.1 papunktyje nustatytam kriterijui.

2024 m. gruodžio 9 d. gauti atsakymai iš pareiškėjos, jog byla nagrinėjama uždaruose teismo posėdžiuose ir bylos medžiaga yra pripažinta nevieša, todėl 2024 m. gruodžio 17 d. Agentūra kreipėsi į Vilniaus apygardos teismą su prašymu leisti susipažinti su bylos medžiaga, tačiau Vilniaus apygardos teismo teisėja atsisakė leisti susipažinti su bylos medžiaga nurodydama, kad byla yra nevieša.

2025 m. sausio 30 d. skundžiamu Sprendimu informavo pareiškėją apie PĮP atmetimą.

Pareiškėja su skundžiamu Sprendimu nesutinka, motyvuodama tuo, kad atsakovė pirmiausiai netinkamai aiškino ir taikė materialinės teisės normas, reglamentuojančias projektų bendrųjų atrankos kriterijų vertinimą, ir kad Sprendimas neatitinka VAI įtvirtintų išsamumo, proporcingumo principų, bei yra neteisėtas dėl nepakankamo pagrįstumo ir motyvų nurodymo. Atsakovė laikosi pozicijos, kad pareiškėja pagrįstai laikoma netinkama gauti finansavimą dėl pareiškėjos ir jos vadovo atžvilgiu pradėtų ikiteisminių tyrimų, Sprendimas atitinka VAI reikalavimus, todėl nėra pagrindo jį naikinti.

Atsižvelgiant į tai, kad VAI nenumatyta, kad administracinis sprendimas turi būti išdėstytas viename dokumente ir į tai, kad atsakovės administracinis sprendimas atmesti PĮP Nr. (duomenys neskelbtini) po pakartotinio vertinimo, pagrindimas (jo turinys) yra išdėstytas dviejuose dokumentuose, t. y. Sprendime ir lentelėje „Argumentai dėl sprendimo atmesti PĮP“, Komisija toliau šiuos du dokumentus vertins kaip vientisą individualų administracinį aktą (minėta, Sprendimas).

Ginčui aktualūs teisės aktai: Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymas (minėta, VAI), Projektų administravimo ir finansavimo taisyklės, patvirtintos Lietuvos Respublikos finansų ministro 2022 m. birželio 22 d. įsakymu Nr. 1K-237 „Dėl 2021–2027 metų Europos Sąjungos fondų investicijų programos ir Ekonomikos gaivinimo ir atsparumo didinimo plano „Naujos kartos Lietuva“ įgyvendinimo“ (minėta, Taisyklės) ir jų 2 priedas „Projektų bendrųjų atrankos kriterijų sąrašas ir jų vertinimo metodika) (minėta, Taisyklių 2 priedas); 2022–2030 metų ekonomikos transformacijos ir

konkurencingumo plėtros programos pažangos priemonės Nr. 05-001-01-05-07 „Sukurti nuoseklią inovacinės veiklos skatinimo sistemą“ veiklos „Skatinti netechnologinių inovacijų plėtrą (Vidurio ir vakarų Lietuvos regionas)“ projektų finansavimo sąlygų aprašas, patvirtintas Lietuvos Respublikos ekonomikos ir inovacijų ministro 2023 m. lapkričio 15 d. įsakymu Nr. 4-642, su paskutiniais pakeitimais, padarytais Lietuvos Respublikos ekonomikos ir inovacijų ministro 2024 m. vasario 5 d. įsakymu Nr. 4-70 ir jo 15 priedas „2022–2030 metų ekonomikos transformacijos ir konkurencingumo plėtros programos pažangos priemonės Nr. 05-001-01-05-07 „Sukurti nuoseklią inovacinės veiklos skatinimo sistemą“ veiklos „Skatinti netechnologinių inovacijų plėtrą (Vidurio ir vakarų Lietuvos regionas)“ projektų finansavimo sąlygų aprašas“ patvirtintas (minėta, Aprašas).

Agentūra, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos finansų ministro 2021 m. liepos 2 d. įsakymo Nr. 1K 237 „Dėl funkcijų paskirstymo įgyvendinant 2021–2027 metų Europos Sąjungos fondų investicijų programą“ (su vėlesniais pakeitimais) vykdo jai, kaip administruojančiai institucijai, 5.2 papunktyje priskirtas funkciją – organizuoti ir atlikti projektų atranką, priimti sprendimus dėl projektų įgyvendinimo planų atmetimo, sudaryti projektų sutartis su pareiškėjais, kuriems skirtas finansavimas, konsultuoti pareiškėjus projektų įgyvendinimo planų rengimo ir teikimo administruojančiajai institucijai klausimais (išskyrus atvejus, kai įgyvendinamos finansinės priemonės).

Agentūra PĮP vertinimą vykdo Taisyklių, Aprašo ir vidaus teisės aktų, detalizuojančių PĮP vertinimo procesą, nustatyta tvarka. Vadovaujantis Taisyklių 47.1 papunkčiu, kiekvienas projektas turi atitikti „projektų bendruosius atrankos kriterijus, išdėstytus Taisyklių 2 priede <...>“. Pagal Aprašo 2.3.11 papunktį pareiškėjai ir projektai turi atitikti bendruosius projektų atrankos kriterijus, kurių sąrašas ir vertinimo metodika nustatyti Taisyklių 2 priede ir atitikti Aprašo 9 punkte nustatytus specialiuosius projektų atrankos kriterijus, patvirtintus 2021–2027 metų Europos Sąjungos fondų investicijų programos stebėsenos komiteto 2023 m. spalio 5 d. protokoliniu sprendimu Nr. 46P-9(15).

Taisyklių 2 priede nustatytas projektų bendrųjų atrankos kriterijų sąrašas ir jų vertinimo metodika. Taisyklių 2 priedo 4.2.1 papunktyje nurodyta, kad pareiškėjui ir partneriui (-iams), kurie yra juridiniai asmenys, t. y. vadovui, naudos gavėjui, <...> nėra pradėtas ikiteisminis tyrimas dėl ūkinės ir (arba) ekonominės veiklos <...>.

Taisyklių 48 punkte nurodyta, jog visą projekto įgyvendinimo laikotarpį projektas turi atitikti projektų bendruosius atrankos kriterijus. Vadovaujantis Taisyklių 65 punktu „Jei baigusi PĮP vertinimą <...> administruojančioji institucija <...> gauna informacijos, kuri gali turėti įtakos PĮP vertinimo rezultatams, ji atlieka pakartotinį PĮP vertinimą <...>. Sprendimai dėl projekto finansavimo prireikus keičiami arba nekeičiami atsižvelgiant į pakartotinio PĮP vertinimo rezultatus“. Vadovaujantis minėtų Taisyklių 70 punktu, kuriame įtvirtinta, kad „jeigu projektas neatitinka bent vieno pažangos priemonės apraše <...> nustatyto reikalavimo, projektų bendrojo ir (arba) specialiojo atrankos kriterijų, administruojančioji institucija priima sprendimą atmesti PĮP.“

Taisyklių 2 priedo 4.2. papunktis apibrėžia, jog „pareiškėjo ir partnerio deklaracijose pateiktų teiginių dėl šiame papunktyje nurodytų apribojimų tikrumas tikrinamas atrankos būdu.“

Skunde Komisijai pareiškėja teigia, kad atsakovė, „atsižvelgdama vien į tą faktą, kad Pareiškėjo vadovui pradėtas ikiteisminis tyrimas, nepagrįstai įvertino, jog Pareiškėjo pateiktas PĮP neatitinka Taisyklių 2 priedo 4.2.1 papunkčio bendrojo reikalavimo projektams, taip pat neatitinka Aprašo 2.3.11 papunkčio ir Taisyklių 47.1 papunkčio reikalavimų.“

Iš esmės ginčas kilo dėl Taisyklių 2 priedo 4.2.1 papunktyje įtvirtinto reikalavimo, kad „pareiškėjui ir partneriui (-iams), kurie yra juridiniai asmenys, nėra iškelta byla dėl bankroto arba jis (jie) nėra likviduojamas (-i), nėra priimtas kreditorių susirinkimo nutarimas bankroto procedūras vykdyti ne teismo tvarka (ši nuostata netaikoma biudžetinėms įstaigoms). Pareiškėjui ir partneriui (-iams), kurie yra juridiniai asmenys, t. y. vadovui, naudos gavėjui, kaip jis apibrėžtas Lietuvos Respublikos pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatymo 2 straipsnio 14 dalyje (toliau – naudos gavėjas), ar savininkui, ūkinės bendrijos tikrajam nariui (-iams) ar mažosios bendrijos atstovui (-ams), turinčiam (-iems) teisę juridinio asmens vardu sudaryti sandorį, ar finansinę apskaitą (toliau – apskaita) tvarkančiam asmeniui (asmenims), ar kitam (kitiems) asmeniui

(asmenims), turinčiam (-tiems) teisę surašyti ir pasirašyti pareiškėjo apskaitos dokumentus, arba jungtinio projekto projekto pareiškėjui, kuris yra fizinis asmuo, nėra pradėtas ikiteisminis tyrimas dėl ūkinės ir (arba) ekonominės veiklos“. Remiantis šiuo punktu vertinama, kad pareiškėja organizaciniu ir finansiniu požiūriu yra pajėgi tinkamai ir laiku įgyvendinti projektą bei užtikrinti projekto rezultatų tęstinumą tuomet, kai jai nėra apribojimų gauti finansavimą, t. y., projekto pareiškėjai, nėra pradėtas ikiteisminis tyrimas dėl ūkinės ir (arba) ekonominės veiklos.

Skundžiamame Sprendime nurodyta, kad vadovaujantis IRD Įtariamųjų, kaltinamųjų ir nuteistųjų registro duomenų išrašais (toliau – Registrų išrašai), ikiteisminis tyrimas fiziniam asmeniui dėl piktnaudžiavimo, turto prievartavimo, trukdymo teisėjo, prokuroro, ikiteisminio tyrimo pareigūno, advokato ar teismo antstolio veiklai, neteisėtas informacijos apie asmens privatų gyvenimą atskleidimo ar panaudojimo pradėtas – 2019 m. rugsėjo 19 d. (pripažintas įtariamuoju, kaltinamuoju 2024 m. birželio 25 d.), ikiteisminis tyrimas juridiniam asmeniui dėl tų pačių veiklų pradėtas – 2019 rugsėjo 19 d. (pripažinimas įtariamuoju, kaltinamuoju 2024 m. rugpjūčio 2 d.). Atsižvelgiant į tai, kad pareiškėjos vadovui pradėtas ikiteisminis tyrimas, vertinama, kad PĮP neatitinka Taisyklių 47.1 papunkčio reikalavimų, Taisyklių 2 priedo 4.2.1 papunkčio bendrojo reikalavimo projektams, taip pat neatitinka Aprašo 2.3.11 papunkčio reikalavimų, todėl vadovaujantis Taisyklių 70 punktu, PĮP yra atmetamas ir siūlymas pasirašyti projekto sutartį yra laikomas negaliojančiu.

Atsižvelgiant į nurodytą teisinį reguliavimą ir faktines aplinkybes, Komisija vertina, jog Agentūra, priimdama skundžiamą sprendimą, vykdė viešojo administravimo subjekto funkcijas, todėl jai taikomi ir VAĮ nustatyti reikalavimai. VAĮ 10 straipsnio 5 dalyje įtvirtinta, jog administraciniame sprendime, be kita ko, turi būti nurodyta: administracinio sprendimo teisinis ir faktinis pagrindas ar kitos administraciniam sprendimui įtakos turėjusios aplinkybės; administracinio sprendimo motyvai.

LVAT savo praktikoje yra konstatavęs, kad VAĮ 8 straipsnio (šiuo metu galiojančios VAĮ redakcijos 10 straipsnis) nuostatos reiškia, jog akte turi būti nurodomi pagrindiniai faktai, argumentai ir įrodymai, pateikiamas teisinis pagrindas, kuriuo viešojo administravimo subjektas rėmėsi priimdamas administracinį aktą; motyvų išdėstymas turi būti adekvatus, aiškus ir pakankamas. Ši teisės norma siejama su teisėtumo principu, pagal kurį reikalaujama, kad viešojo administravimo subjektai savo veikla nepažeistų teisės aktų, jog jų sprendimai būtų pagrįsti, o sprendimų turinys atitiktų teisės normų reikalavimus (žr., pvz., LVAT 2010 m. rugpjūčio 24 d. sprendimą administracinėje byloje Nr. A756-450/2010; kt.). Tikrinant viešojo administravimo subjekto sprendimą (bendrine prasme) Viešojo administravimo įstatymo 8 straipsnio aspektu turi būti nustatyta, ar asmuo, kuriam adresuotas aktas, iš esmės galėjo ir turėjo suvokti (suprasti) priimto sprendimo faktinius ir teisinius pagrindus, jo priėmimo motyvus. Viešojo administravimo funkcijas vykdantis subjektas, priėmęs negatyvias pasekmes sukeltį sprendimą, turi pareigą jį pagrįsti tiek teisiniais, tiek faktiniais argumentais, t. y. nurodyti priežastis, lėmusias neigiamo sprendimo priėmimą (žr., pvz., LVAT 2013 m. balandžio 22 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A602-658/2013).

Pagal suformuotą LVAT praktiką nuostata, kad individualus administracinis aktas turi būti pagrįstas objektyviais duomenimis (faktais) ir teisės aktų normomis, įpareigoja viešojo administravimo subjektus motyvuoti priimamus sprendimus, t. y. pagrįsti nustatytais objektyviais duomenimis (faktais) ir konkrečiai nurodytomis atitinkamų teisės aktų normomis. Teisinio bei faktinio pagrindimų nebuvimas yra esminis trūkumas ir esminis VAĮ 8 (dabar galiojančio VAĮ 10) straipsnio pažeidimas bei, kaip savarankiškas pagrindas, suponuoja skundžiamo sprendimo naikinimą (žr., pvz., 2015 m. kovo 23 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A-692-556/2015). Esminiais pažeidimais pripažįstami viešojo administravimo subjekto veiksmai, kai priimtame akte tinkamai neindividualizuojamos teisės normos, apsiribojama vien tik nuorodomis į bendro pobūdžio teisės akto nuostatas pateikimu ir pan. (žr., pvz., 2012 m. birželio 25 d. nutartį, priimtą administracinėje byloje Nr. A-556-1750/2012; 2012 m. gruodžio 11 d. nutartį, priimtą administracinėje byloje Nr. A-552-3114/2012; ir kt.).

Taigi, vertinant anksčiau nurodytą LVAT praktiką, matyti, kad viešojo administravimo subjekto priimami sprendimai turi būti pagrįsti tiek nustatytų faktų visuma, tiek ir taikytinu teisiniu reglamentavimu, individualizuojant situaciją ir išdėstant motyvaciją pačiame sprendime.

Įvertinus nurodytą teisinį reguliavimą bei byloje nustatytas faktines aplinkybes, sutiktina su pareiškėjos nurodytais argumentais, jog Agentūros sprendime nepateikta jokio vertinimo dėl pareiškėjos atitikties Taisyklių 2 priedo 4.2.1 papunkčio reikalavimams.

Iš Taisyklių 2 priedo 4.2.1 papunkčio analizės matyti, kad draudimas taikomas ne bet kokio ikiteisminio tyrimo pradėjimo, tačiau tik konkretaus, Taisyklėse apibrėžto ikiteisminio tyrimo atveju – kai projekto pareiškėjai pradėtas ikiteisminis tyrimas dėl ūkinės ir (arba) ekonominės veiklos. Pažymėtina, kad pareiškėjos ir jos vadovo atžvilgiu pradėti ikiteisminiai tyrimai yra dėl piktnaudžiavimo (BK 228 straipsnis, esantis XXXIII skyriuje *Nusikaltimai ir baudžiamieji nusizengimai valstybės tarnybai ir viešiesiems interesams*), turto prievartavimo (BK 181 straipsnis esantis XXVIII skyriuje *Nusikaltimai ir baudžiamieji nusizengimai nuosavybei, turtinėms teisėms ir turtiniams interesams*), trukdymo teisėjo, prokuroro, ikiteisminio tyrimo pareigūno, advokato ar teismo antstolio veiklai (BK 231 straipsnis esantis XXXIV skyriuje *Nusikaltimai ir baudžiamieji nusizengimai teisingumui*), neteisėtas informacijos apie asmens privatų gyvenimą atskleidimo ar panaudojimo (BK 168 straipsnis esantis XXIV skyriuje *Nusikaltimai asmens privataus gyvenimo neliečiamumui*). Nei viena iš Sprendime nurodytų veikų nėra priskiriama nei ekonominiams, nei ūkiniams nusikaltimams ir šiomis veikomis nėra grasinama valstybės ekonomikai ir verslo tvarkai, finansų sistemai. *Nusikaltimai ir baudžiamieji nusizengimai ekonomikai ir verslo tvarkai* (BK 199-212 straipsniai) atitinkamai yra nurodyti XXXI kodekso skyriuje, o *nusikaltimai ir baudžiamieji nusizengimai finansų sistemai* numatyti XXXII skyriuje (BK 213-224¹ straipsniai). Iš Registro duomenų išrašų negalima konstatuoti, jog pareiškėjai ir jos vadovui pradėti ikiteisminiai tyrimai yra dėl ūkinės ir (arba) ekonominės veiklos, nes baudžiamąją atsakomybę už Registro duomenų išrašuose nurodytas veikas numatantys BK straipsniai, pagal įstatymo ledėjo valią ir šių nusikalstamų veikų objektus, nėra priskirti BK skyriams, kuriuose numatyta baudžiamoji atsakomybė už nusikalstamas veikas ekonomikai ir verslo tvarkai ar finansų sistemai. BK specialiosios dalies struktūra, jos normų klasifikavimas ir išskyrimas į atskirus skyrius turi tikslinę paskirtį. Ne bet kokios inkriminuotos veikos gali būti pagrindas atmeti PIP, bet tik tokios, kurios atitinka Taisyklių 2 priedo 4.2.1 papunktyje nurodytas veikas. Ribojamų nuostatų plečiamasis aiškinimas ir taikymas yra draudžiamas.

Vertinant skundžiamo Sprendimo turinį, matyti, jog Agentūra apibendrintai nurodo, kad pareiškėjos PIP atmetamas atsižvelgiant į tai, jog pradėti ikiteisminiai tyrimai, tačiau nepagrindžiant, jog šie tyrimai pradėti dėl ūkinės ar ekonominės veiklos bei nepateikiant pagrįstų duomenų ir Agentūros vertinimo dėl Registro pažymoje nurodytų nusikalstamų veikų priskyrimo ūkinio ar ekonominio pobūdžio veikoms. Be to, pati Agentūra atsiliepime į skundą pažymi, jog „<...> Registro pažymoje išvardinti nusikaltimai *nebūtinai yra ūkinio ar ekonominio pobūdžio*, bet yra ūkinės ar ekonominės veiklos dalis, nes tam tikromis aplinkybėmis jie gali būti susiję su verslu ar jo vykdymu, ypač jei padaromi pasinaudojant įmonės veikla ar siekiant neteisėtos ekonominės naudos“. Komisija atkreipia dėmesį, kad nei Sprendime, nei atsiliepime nėra nurodyta tokių aplinkybių, tačiau daroma tik prielaida. Priešingai, pagal bylos duomenis nustatyta, kad atsakovėi nėra žinoma ikiteisminio tyrimo medžiaga, nes ji pripažinta nevieša, todėl nėra aišku, kuo remiantis atsakovė tvirtina, kad „šis ikiteisminis procesas yra tiesiogiai susijęs su Pareiškėjo vykdoma ūkine ir ekonomine veikla“. Komisijos vertinimu, norint atmeti PIP dėl Taisyklių 2 priedo 4.2.1 papunktyje įtvirtintų reikalavimų, turi būti nustatyta, kad asmeniui pradėtas ikiteisminis tyrimas yra būtent dėl ūkinės ar ekonominės veiklos, tačiau negali būti apsiribojama vien deklaratyvia nuostata, kad „ikiteisminis tyrimas yra susijęs su šio juridinio asmens vykdoma veikla“.

Komisija kritiškai vertina ir atsakovės atsiliepime nurodytus teiginius, kad „Nors pareiškėja išreiškia savo poziciją, tačiau pateikti argumentai ir pateikiami duomenys neleidžia pagrįsti jokių motyvų, kad ikiteisminio tyrimo medžiaga nebūtų susijusi su ūkine ir ekonomine veikla. Agentūros teigimu, nepateikus pakankamai įrodymų ar faktų, kurie galėtų atskleisti ikiteisminio tyrimo turinį, kyla pagrįsta nuomonė, kad buvo priimtas teisingas Sprendimas.“ Pažymėtina, kad Agentūros pareiga

priimti sprendimus remiantis teisės aktais ir objektyviais duomenis, todėl atmesti PĮP, remiantis „nuomone“ nėra suderinama su gero administravimo principu, kurio vienas iš kertinių elementų yra pareiga motyvuoti.

Komisija sprendžia, kad byloje nėra pateikta įrodymų, kurie pagrįstų, kodėl pareiškėja neatitinka Taisyklių 2 priedo 4.2.1 papunktyje nustatyto bendrojo atrankos kriterijaus (pradėtas ikiteisminis tyrimas dėl ūkinės ir (arba) ekonominės veiklos), t. y. nemotyvuota ir nepagrįsta, kaip ir kodėl pareiškėjai inkriminuojamos nusikalstamos veikos susijusios su ūkine ir ekonomine veikla. Agentūra skundžiamame Sprendime abstrakčiai nurodė, kokiomis teisės normomis vadovavosi priimdama sprendimą dėl pareiškėjos PĮP atmetimo, tačiau jų nesusiejo su objektyviais duomenimis, nepagrindė faktais, turinčiais įtakos Sprendimo priėmimui.

Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, skundžiamas Agentūros Sprendimas vertintinas kaip neišsamus, nemotyvuotas ir neatitinkantis VAI 10 straipsnio 5 dalies 5-6 punktuose įtvirtintų reikalavimų administracinio sprendimo turiniui, todėl naikintinas.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 2, 22 straipsnio 1 dalimi, Komisija

n u s p r e n d ž i a:

Pareiškėjos UAB „(duomenys neskelbtini)“ skundą tenkinti.

Panaikinti viešosios įstaigos Inovacijų agentūros 2025 m. sausio 30 d. sprendimą Nr. (duomenys neskelbtini) „Dėl projekto įgyvendinimo plano Nr. (duomenys neskelbtini) pakartotinio vertinimo ir atmetimo“.

Sprendimą per vieną mėnesį nuo sprendimo priėmimo bylos šalys turi teisę apskusti Regionų administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Posėdžio pirmininkė

Danutė Kulikauskienė

Komisijos narės

Vaida Jokubauskaitė

Raminta Ramanauskienė

Svetlana Sinkevičienė